

بررسی تاثیر میزان و اندازه ذرات AP و RDX بر سرعت سوزش و خواص مکانیکی نوعی سوخت XLDB با دود کاهش یافته

سعید عباسی^{*}، محمود رضا محمودی نژاد^۲

سازمان صنایع هوافضا

(تاریخ وصول: ۹۰/۰۶/۲۰، تاریخ پذیرش: ۹۰/۰۸/۱۷)

چکیده

در این مقاله طراحی و تولید فرمولاسیون‌های مختلف از نوعی سوخت دوپایه شبکه‌ای کم دود (XLDB) با هدف بهینه‌سازی عملکرد بالستیکی و مکانیکی مورد بررسی قرار گرفته است. سوخت XLDB تولید شده شامل نوعی بایندر پلی اورتانی تحت عنوان پلی کاپرولاکتون می‌باشد و از ترکیبات آمونیوم پرکلرات (AP) و RDX به عنوان اکسیدکننده در آن استفاده شده است. ترکیبات مختلفی از این سوخت به منظور بررسی تاثیر میزان AP و RDX برایمپالس ویژه، سرعت سوزش، خواص مکانیکی نظیر مدول الاستیسیته و تنش تسلیم طراحی و تولید شده است. نتایج بدست آمده از انجام تست‌ها در این تحقیق بیانگر این مطلب است که با افزایش میزان AP از ۱۰% تا ۲۰% و کاهش RDX از ۵۰% به ۴۰%، میزان سرعت سوزش در فشارهای مختلف دستخوش تغییرات زیادی می‌شود. در تست‌های انجام شده، جایگزینی RDX با AP منجر به کاهش توان نمایی سرعت سوزش (n) از مقادیر بالای ۰/۹ به کمتر از آن و افزایش ایمپالس ویژه (تقریباً ۴%) شده است. در ادامه با انجام تست‌های تکمیلی، نقش اندازه ذرات AP و RDX بر روی سرعت سوزش و خواص مکانیکی بررسی شده است. کاهش اندازه ذرات AP تا ۵ میکرون به تنها موجب کاهش میزان توان نمایی از مقادیر ۰/۹ < n < ۰/۶۵ می‌شود. علاوه بر این، استفاده از دوسایز ریز و درشت RDX با نسبت (30/70) افزایش چشمگیری در بهبود خواص مکانیکی سوخت داشته است. نتایج بدست آمده از این تحقیق بیانگر این مطلب می‌باشد که استفاده از اندازه ذرات ریز AP و RDX موجب بهبود عملکرد بالستیکی و انجام تست‌های ایمن و دور از انفجار در موتورهای حاوی این سوخت می‌شود.

واژه‌های کلیدی: سوخت XLDB، پلی کاپرولاکتون، آمونیوم پرکلرات، RDX، ایمپالس ویژه، توان نمایی.

۱- مقدمه

شامل اختلاط در یک همزن خورشیدی، عملیات پخت با افزودن عواملی نظیر N-100، IPDI، TDI و ریخته‌گری درون قالب می‌باشد. تفاوت‌های پایه‌ای و مهم بین سوخت‌های دوپایه و XLDB وجود دارد که عبارتند از: عملکرد محدود سوخت‌های دوپایه به لحاظ فرآیندی و بالستیکی و نیز عملکرد ضعیف مکانیکی سوخت‌های دوپایه در دماهای پایین. بنابراین سوخت‌های دوپایه نیازمند بهبود در این زمینه‌ها می‌باشند و با استفاده از سوخت‌های XLDB این نوع مشکلات برطرف می‌شود [۱-۳]. در سامانه‌های موشکی که سیستم هدایت آن لیزری و یا رادار می‌باشد، استفاده از سیستم‌های پیشرانه سوخت‌های دوپایه بهبود یافته شبکه‌ای شده (XLDB)، نوعی از سوخت‌های جامد می‌باشد که انرژی و ایمپالس ویژه بالایی دارند و میزان دود تولید شده از گازهای خروجی آن پایین است. این نوع سوخت‌ها شامل بایندرهای پلی اورتانی از نوع پلی استر یا پلی اتر، نیترو گلیسیرین (NG) و یا سایر استر نیترات‌های مایع کم انرژی‌تر و با حساسیت کمتر (BTTN، TMETN) به عنوان نرم کننده پر انرژی و ذرات جامد نظیر AP، RDX و HMX تحت عنوان اکسیدکننده می‌باشد. فرآیند تولید سوخت‌های XLDB به ترتیب

* E-mail: saaid_abbasi@yahoo.com

۱- کارشناس ارشد

مقاله، در فرمولاسیون سوخت‌ها، از بایندر پلی کاپرولاتون (PCP) با جرم مولکولی 2000 و نرم کننده نیتروگلیسیرین (NG) استفاده شده است و همچنین با توجه به اهمیت مساله کاهش دود و کنترل توان نمایی سرعت سوزش در سوخت‌های XLDB به بررسی تأثیر میزان AP و RDX و اندازه ذرات آن‌ها بر سرعت سوزش سوخت و خواص مکانیکی این نوع سوخت پرداخته‌ایم. طبق گزارش‌های ارائه شده، ایجاد تغییرات در رفتار سوزشی سوخت‌های XLDB با استفاده از بهبود دهنده‌های فلزی سرعت سوزش، به میزان سیار محدودی امکان پذیر است. به همین دلیل، هدف اصلی این تحقیق، بهینه‌سازی سرعت سوزش این نوع سوخت‌ها با افزایش میزان AP و همچنین کاهش اندازه ذرات AP و RDX می‌باشد.

2- بخش تجربی

1-2- ترکیب سوخت

در فرمولاسیون طراحی شده، مقدار AP بین 10% تا 20% و در اندازه ذرات ریز و درشت 5 و 200 میکرون است. میزان RDX مورد استفاده بین 40% تا 50% و در اندازه ذرات ریز و درشت 10 و 150 میکرون می‌باشد. در این تحقیق 8 نوع فرمولاسیون از سوخت (براساس تغییرات میزان AP و RDX) مورد بررسی قرار گرفته و مشخصات آن‌ها در جدول 1 آمده است (در تمام فرمولاسیون‌ها نسبت NG/PCP برابر 2/2 می‌باشد).

سوخت XLDB با فرمولاسیون‌های اشاره شده در جدول 1 با استفاده از فرآیند ریخته‌گری دوغابی تولید می‌شود، به این ترتیب که ابتدا مواد در میکسر خورشیدی به مدت 20 ساعت مخلوط می‌شوند، سپس عامل پخت به آن افزوده شده و در نهایت تحت خلا در قالب‌های مخصوص ریخته‌گری می‌شوند.

2- دستگاه‌ها و روش اندازه‌گیری

سرعت سوزش سوخت، در دستگاه بمب کرافورد با استفاده از فشار گاز نیتروژن محاسبه شد. برای این کار نمونه‌ای از سوخت به صورت یک میله با مقطع مستطیلی با ابعاد $5 \times 5 \times 100$ میلیمتر تهیه و سطح آن توسط عایق پلی وینیل فرمال پوشیده شد. گرمای حاصل از انفجار سوخت توسط دستگاه LECO مدل AC-350 در فشار 400(psi) با جرم مصرفی 1 گرم از سوخت محاسبه شده است. میزان ایمپالس ویژه سوخت نیز توسط نرم افزار ترمودینامیکی CEC محاسبه شده است.

با دود زیاد (دود اولیه- دود ثانویه) مشکلات زیادی را در هدایت و کنترل سامانه ایجاد می‌کند به همین دلیل طراحی و تولید سوخت‌های بدون دود و یا کم دود و در عین حال با ایمپالس ویژه بالا نظیر سوخت‌های XLDB بسیار مورد توجه قرار گرفت و اکنون در توسعه موشک‌های با شتاب بالا نقش مؤثری ایفا می‌کنند [4 و 5]. امروزه به نقش موثر ذرات ریز AP در افزایش سرعت سوزش سوخت‌های XLDB پی‌برده شده است، به طوریکه با افزایش میزان AP ریز در ترکیب این نوع سوخت‌ها سرعت سوزش آن به ویژه در فشارهای پایین رشد چشمگیری پیدا می‌کند. AP به صورت کریستال‌های سفید رنگ تهیه می‌گردد. اندازه و شکل کریستال‌ها در سرعت سوزش پیشرانه مؤثر می‌باشد. بنابراین کنترل اندازه ذرات در فرآیند تولید بسیار مهم می‌باشد این ماده بدلیل خواص ویژه آن نظیر، عملکرد خوب، سازگاری آن با سایر اجزاء پیشرانه و در دسترس بودن آن بطور گسترده‌ای در پیشرانه‌های کامپوزیت مورد استفاده قرار گرفته است و می‌توان گفت که این ماده مهمترین اکسیدکننده‌ای است که در حال حاضر بطور عملی در پیشرانه‌های جامد مورد استفاده قرار می‌گیرد. پتانسیل اکسید کنندگی پرکلرات‌ها بالا است و این عامل موجب ایجاد عملکرد بالا در پیشرانه می‌گردد [6] اما مهمترین مشکل AP و سایر پرکلرات‌ها، تولید HCl و دیگر ترکیبات سمی و خورنده در گازهای خروجی می‌باشد. همین عامل باعث شده است که اکسیدکننده‌های دیگری جهت جایگزینی AP مطرح شوند. بنابراین در سوخت‌های XLDB از پرکننده‌ای خانواده پرکلرات‌ها مانند AP در مقیاس زیاد (درصد بالا) نمی‌توان استفاده کرد زیرا میزان تولید دود با افزایش AP در ترکیب زیاد می‌شود، بنابراین از ترکیبات نیترآمینی مثل HMX و یا RDX به عنوان پرکننده پر انرژی علاوه بر AP در ترکیب استفاده می‌گردد. نیترآمین‌ها مواد منفجره بسیار قوی هستند که در ساختمان پیشرانه‌های جدید جهت بالا بردن عملکرد آن‌ها و کاهش میزان آلدگی بکار می‌روند. این پیشرانه‌ها دارای محدوده وسیعی از سرعت سوزش، حساسیت کم و دود کاهش یافته هستند. با جایگزینی AP با ترکیبات نیترآمینی مانند RDX و HMX باید از ترکیبات نرم کننده پر انرژی (عموماً نیترات استرهای مانند NG) استفاده کرد. این نرم کننده باید دارای فاکتور حلایت¹ نزدیک به فاکتور حلایت سطحی ذرات نیترآمینی باشد. پیش پلیمر HTPB سازگاری لازم با نرم کننده نیتروگلیسیرین و یا دیگر نیترات استرهای را ندارد، لذا باید از پیش پلیمر مناسب دیگری مانند PEG، PPG یا PCP استفاده نمود [7-9]. در این

جدول ۱- فرمولاسیون سوخت‌های تولید شده.

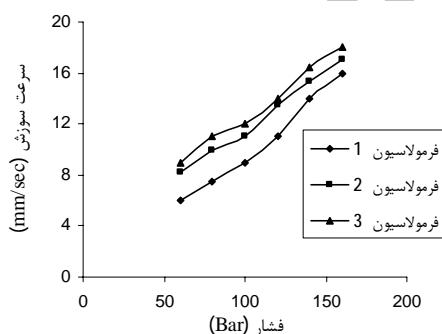
PCP + IPDI	NC + NG	RDX 10 میکرون()	RDX 150 میکرون()	AP 5 میکرون()	AP 200 میکرون()	اجزاء تشکیل دهنده فرمولاسیون
%14	%26	%50	%10	1
%14	%26	%45	%15	2
%14	%26	%40	%20	3
%14	%26	%50	%10	4
%14	%26	%45	%15	5
%14	%26	%40	%20	6
%14	%26	%45	%15	7
%14	%26	%28	%12	%20	8

می‌یابد. نکته قابل توجه در فرمولاسیون سوخت میزان AP کمتر از 20% می‌باشد. زیرا در این مقادیر میزان دود ثانویه تولید شده در گازهای خروجی از نازل موتور کم و ناچیز می‌باشد. نمونه‌های تولید شده دارای دانسیته بین ۰/۷۵ تا ۱/۶۵ (سانتیمتر مکعب/گرم) هستند و این افزایش دانسیته نسبت به سوخت‌های دوپایه یکی از مزیت‌های این نوع سوخت است.

برای بررسی خواص مکانیکی سوخت، نمونه‌ها بصورت دمبلی شکل، طبق استاندار ASTM D3039 تهیه شده و پارامترهای مربوط به خواص مکانیکی نمونه‌ها توسط دستگاه Shimadzu Autograph computer-controlled (AG-B series) اندازه‌گیری گردید.

۲-۳- بررسی تأثیر میزان AP بر سرعت سوزش

تأثیر میزان AP بر سرعت سوزش در شکل ۲ نمایش داده شده است. سرعت سوزش سوخت‌های تولید شده در محدوده فشاری ۶ تا ۱۸ مگا پاسکال اندازه‌گیری شده است.

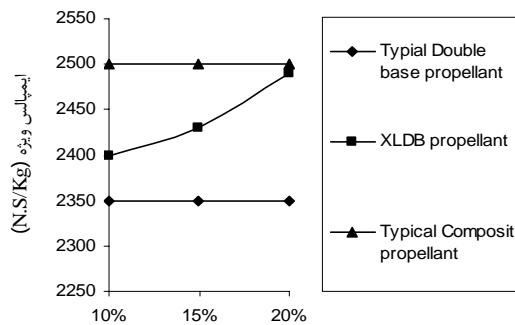
شکل ۲- بررسی تأثیر میزان AP بر سرعت سوزش در فشارهای مختلف.

فرمولاسیون شماره (۱) دارای سرعت سوزش ۶/۵ mm/s در فشار ۶۰ (bar) می‌باشد، در حالی که در فرمولاسیون شماره (۲) سرعت سوزش به ۸/۵ mm/s در فشار (bar) ۶۰ می‌رسد. درنهایت استفاده از AP به میزان ۲۰% در سوخت (فرمولاسیون (۳)) موجب رسیدن سرعت سوزش به مقدار ۹/۵ mm/s در فشار ۹۰ (bar) مذکور می‌گردد. مقایسه نتایج سرعت سوزش در فشار (bar) ۱۶ بین

۳- نتایج و بحث

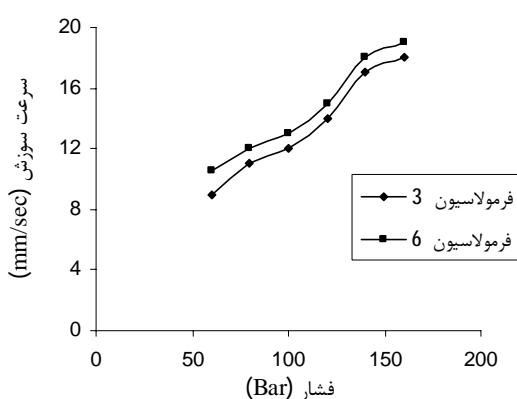
۳-۱- ایمپالس ویژه

به دلیل محدودیت استفاده از AP در سوخت‌های XLDB و جایگزینی آن با نیترامین‌هایی نظریر RDX و HMX ایمپالس ویژه این نوع سوخت‌ها نسبت به سوخت‌های کامپوزیت کاوش می‌یابد. در شکل ۱ ایمپالس ویژه محاسباتی سوخت XLDB تولید شده (بر اساس فرمولاسیون شماره (۱) با سوخت‌های دوپایه و کامپوزیت مورد مقایسه قرار گرفته است و همچنین تأثیر میزان AP بر روی ایمپالس ویژه سوخت مورد نظر بررسی شده است.

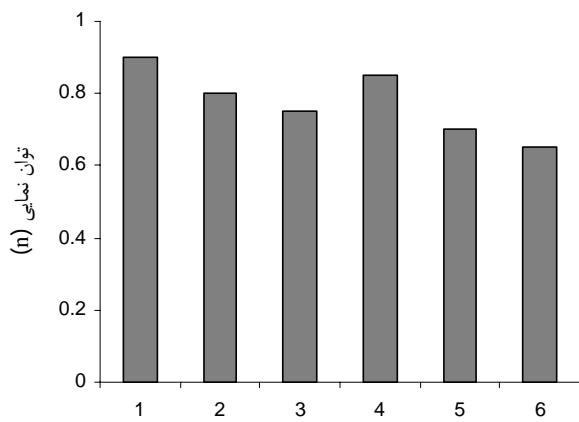

شکل ۱- ایمپالس ویژه سوخت‌های XLDB (فرمولاسیون شماره (۱) در مقایسه با انواع دیگر سوخت‌ها).

با افزایش میزان AP در سوخت، مقدار ایمپالس ویژه آن تقریباً ۴% افزایش

شکل 5- مقایسه سرعت سوزش بین فرمولاسیون های 3 و 6 در فشارهای مختلف.

شکل 6- تأثیر اندازه ذرات AP بر توان نمایی سرعت سوزش براساس فرمولاسیون های 1 تا 6.

4-3- تأثیر اندازه ذرات RDX بر سرعت سوزش

در این مقاله تأثیر اندازه ذرات RDX بر روی سرعت سوزش سوخت و عدد n نیز مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج به دست آمده بیانگر این مطلب بوده است که فرمولاسیون های حاوی ذرات ریز RDX توان نمایی پایین تری نسبت به فرمولاسیون های حاوی ذرات درشت تر RDX داشته اند. تأثیر اندازه ذرات RDX بر سرعت سوزش در فشارهای مختلف در شکل 7 نشان داده شده است. نتایج بدست آمده از مقایسه فرمولاسیون های 5 و 7 بیانگر این مطلب است که اندازه ذرات ریز RDX تأثیری مضاعف در کاهش سرعت سوزش در فشارهای بالا ($P > 120$ bar) دارد.

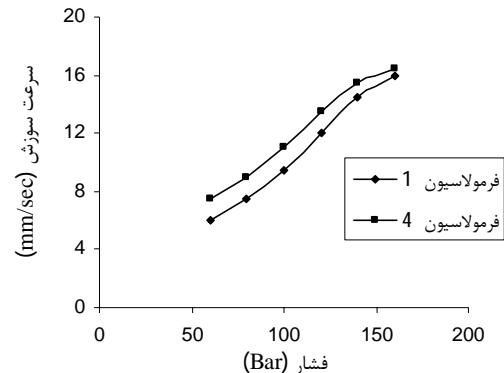
تأثیر اندازه ذرات RDX بر سرعت سوزش نمونه ها را می توان بر مبنای تغییر مکانیسم سینتیک لایه های مذاب RDX مخلوط شده با بایندر که در اثر تغییر در فلاکس حرارتی کریستال های RDX می باشد، توجیه کرد.

فرمولاسیون های 1 و 3، بیانگر افزایش 18 درصد مقدار سرعت سوزش در فرمولاسیون 3 نسبت به فرمولاسیون 1 بوده است.

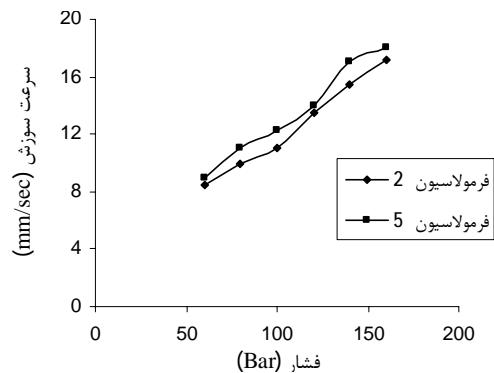
3-3- بررسی تأثیر اندازه ذرات AP بر سرعت سوزش

در شکل های 3، 4 و 5 تأثیر اندازه ذرات AP بر سرعت سوزش، مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج بدست آمده بیانگر تغییرات چشم گیر در افزایش سرعت سوزش (با ریز شدن ذرات AP) می باشد. مقایسه نتایج بدست آمده در این مقاله بیانگر این مطلب است که در مقادیر بالاتر AP، اختلاف سرعت سوزش در سوخت های حاوی AP ریز با AP درشت بیشتر شده است (هر دو عامل افزایش محتوی AP و ریز بودن ذرات AP تأثیر مضاعف بر سرعت سوزش دارد).

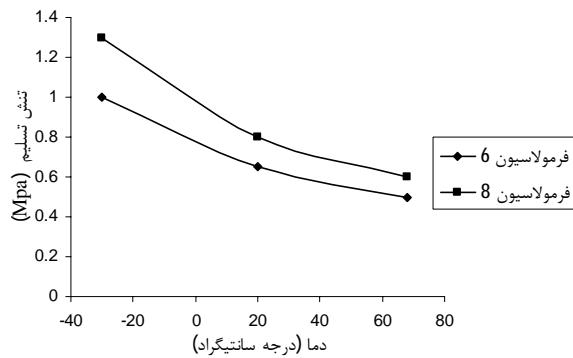
افزایش میزان AP نه تنها بر سرعت سوزش بلکه بر توان نمایی فشار (n) تأثیرگذار است، همان طور که در شکل 6 نشان داده شده، در فرمولاسیون های 1 تا 3، مقدار عددی توان نمایی (با افزایش AP) از 0/95 به 0/75 کاهش یافته است. در فرمولاسیون های 4 تا 6، با جایگزین کردن ذرات ریز AP به جای ذرات درشت، مقدار عددی توان نمایی از 0/85 به 0/65 کاهش یافته است.

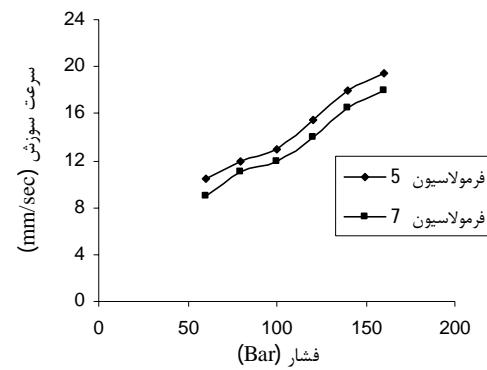
شکل 3- مقایسه سرعت سوزش بین فرمولاسیون های 1 و 4 در فشارهای مختلف.

شکل 4- مقایسه سرعت سوزش بین فرمولاسیون های 2 و 5 در فشارهای مختلف.

شکل 9- تأثیر اندازه ذرات RDX بر تنش تسليیم در سه دمای 20 و 30- درجه سانتی گراد.

شکل 7- تأثیر اندازه ذرات RDX بر سرعت سوزش، در فشارهای مختلف.

5-3- بررسی خواص مکانیکی

سوختهای تولید شده از خواص ویسکوالاستیکی مناسبی برخوردار می باشند. میزان کرنش سوخت با فرمولاسیون های مشخص شده، در محدوده دمایی 30°C- 68 °C با سرعت 20 mm/s در جدول 2 نشان داده شده است. نتایج به دست آمده در این بخش بیانگر تأثیر زیاد اندازه ذرات RDX بر تنش برشی و مدول الاستیک (Modulus) این نوع سوخت ها می باشد. نمونه حاوی ذرات درشت و ریز RDX با نسبت (70/30) (70/30) تنش تسليیم و مدول بالاتری نسبت به نمونه حاوی ذرات درشت RDX داشته است (شکل های 8 و 9).

4- نتیجه گیری

با توجه به نتایج بدست آمده از تأثیر تغییرات میزان AP بر سرعت سوزش نمونه های تولید شده، می توان نتیجه گرفت که با افزایش میزان AP در فرمولاسیون سوخت های XLDB مقادیر سرعت سوزش در فشارهای مختلف زیاد می شود. همچنین با ریز شدن ذرات AP می توان به مقادیر بالاتری از سرعت سوزش در فشارهای مختلف دست یافت. دلیل این امر می تواند افزایش نفوذ شعله ناشی از حضور AP در ترکیب سوخت باشد، به طوری که با افزایش میزان AP و ریزتر شدن آن شدت نفوذ شعله در لایه های مذاب حاوی بایندر و مواد پرانرژی بیشتر می شود. براساس نتایج بدست آمده از انجام تست ها می توان گفت، فرمولاسیون شماره 8:

$$NC + RDX = 28\% \text{ (10 Micron)}, RDX=12\% \text{ (150 Micron)}, AP = 20\%$$

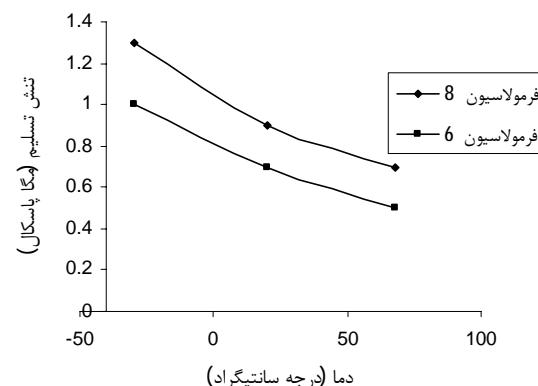
$$IPDI + PCP = 14\%, NG = 26\%$$

ترکیبی مناسب به لحاظ سرعت سوزش و خواص مکانیکی می باشد و نتایج حاصل از تست های عملکرد بالستیکی آن نیز رضایت بخش بوده است.

در فشارهای بالا به این دلیل که ذرات درشت RDX به صورت خیلی بارز ذوب نمی شوند (زیرا ضخامت لایه مذاب نازک تر شده و در این فشارها RDX براحتی دچار سوزش می شود)، پنابراین سرعت سوزش آن در حد RDX خالص می باشد، اما در فشارهای پایین تر چون بایندر ذوب شده به صورت یک لایه مذاب با ضخامت بالا، قابلیت اختلاط با کریستال های RDX مجاور را پیدا می کند، به عنوان یک مانع برای سوزش آن عمل می کند و محصولات احتراق نمی توانند بایندر مذاب را جاروب کرده بنابراین ذرات درشت RDX براحتی سوزته نمی شوند در حالیکه ذرات ریز RDX توسط نفوذ شعله سوزته می شوند [10].

جدول 2- تأثیر اندازه ذرات RDX بر رفتار کرنشی سوخت در دماهای مختلف.

-30°C	20 °C	68 °C	درصد افزایش طول (در نقطه شکست)
% 78	% 52	% 40	فرمولاسیون 6
% 130	% 110	% 70	فرمولاسیون 8

شکل 8- تأثیر اندازه ذرات RDX بر مدول الاستیک در سه دمای 20 و 30- درجه سانتی گراد.

مراجع

- [6] Kohga, M.; Hagihara, Y. "Burning Rate of Composite Propellant Containing Fine Porous Ammonium Perchlorate."; Propell. Explos. Pyrot. 1998, 23, 182-188.
- [7] Osborn, J. R.; Panella, R. F. "Review of Solid Propellant Burning Rate", Review of Scientific Instruments 1966, 37, 86-92.
- [8] Chan, L.; Turner, D. "Minimum Signature Propellant."; US Patent 6,863,751, 2005.
- [9] "Double Base Propellants with AP&HMX Added (CMDB or/andXLDB)."; <Http://Ae-Www.Technion.Ac.II/Admin/Serve>, 2008.
- [10] Davenas, A. "Solid Rocket Propulsion Technology."; Pergamon press, 1994.
- [1] Lu Dian, L.; Xue-Zhong, F.; Yu-Kum, F. "Study on the Combustion Properties of XLDB Propellant."; Chinese J. of Explos. Propell. 2001, 4, 50-51.
- [2] Kubota, N. "Combustion Mechanism of Nitramine Composite Propellants."; Eighteen Symposium On Combustion, 1981, 187-189.
- [3] Menke, K.; Eisele, S. "Rocket Propellants with Reduced Smoke and High Burning Rates."; Propell. Explos. Pyrot. 1999, 22, 112-119.
- [4] Klohn, W.; Eisele, S. "Nitramine Solid Propellants with Reduced Signature."; Propell. Explos. Pyrot. 1987, 12, 71-77.
- [5] Zhulin, H.; Zeng-Guo, F.; Panming, W. E..H. "The Energy and Pressure Exponent of Composite Modified Double Base Propellant."; Propell. Explos. Pyrot. 1992, 1759-62.